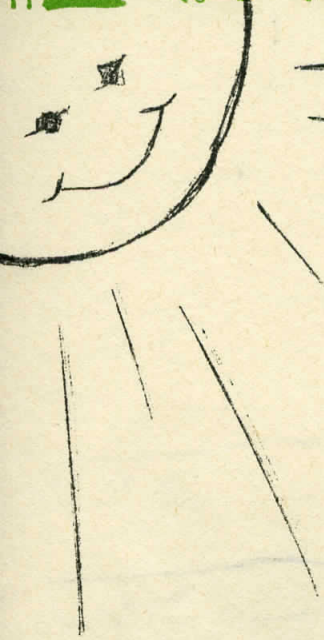

דברי הכפר

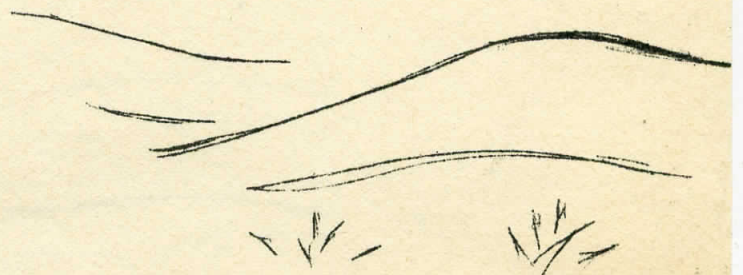
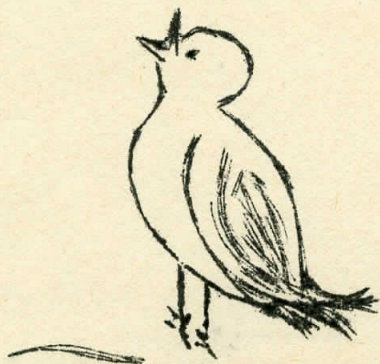
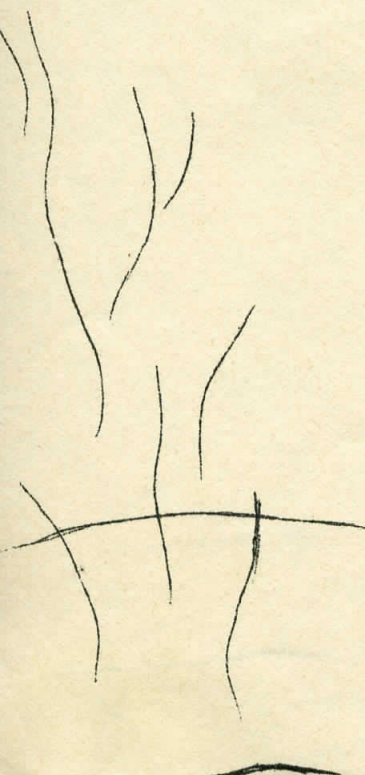

...כשעון מעורר מכורן ומדויק יעיר
אותך משנתך...אכן-עת לקום...
אדום החזה מצקצק.....הוא לא ישעה
....וכשם שיקדים לקום ויפתח
בצלצול הראשון בין הצפורים בבוקר
כן יאחר להשמיע את קולו - האחרון
לפנות ערב.

אלי' עזר שאל'י

מספר 743
ח' בכסלו תשמ"ב
4 דצמבר 1981
כפר הנשיא

מה שמע?

× לאחר שבאחד הלולים התחילו להסתובב באופן קבוע תרנגולות בעלות רגל אחת, הציבו עובדי הלול מלכודת, שהעלתה בחכתה נמיה. ילדי הגנים והפעוטונים הוזמנו לחזות בפלא הנדיר, לפני שהנמיה שוחררה במטע (היה מוגנת). בקורה שלא תחזור למקור מזון כה מבטיח.

× החריש בחולה בגמר והחברה עובדים בקדחתנות בתחרות עם הגשם. רכז הענף הלחץ מאוד הוא כיום אמנון המאירי. מי שתוהה היכן במצא גדי עמית, הרי שהוא במצא כבר שבועיים בקורס הכזי ענפים שימשר תשעה שבועות (וזאת לאחר 5 שבנים של היותו רכז ענף החולה). כן העמידו אותי עובדי החולה על טעות שבכתבה בעלון קודם ואמר: טרובו ירון במצא פה במעמדו של בן מבקר לחצי שנה ושהוא חשוב להם מאד בענף.

× והיכן הם עפרית המבוגרים (חוחית)? מיכל לוי במכון מאיר בירושלים לחודש וחצי עד הטרות. ענת ארנולד - בתנועת תלם (תנועה ליהדות מתקדמת) בחיפה השייכת ליהדות הרפורמית. אסנת, אריאלה, אורן, מרדכי ונדב - במצפה "מעלה צניה". דורית - בקליה. רקפת - בקיבוץ מיצר. ערו - יתגייס בינואר. בהצלחה לכולם.

× סקופ, סקופ, סקופ, ג'יני העלץ ורובית צימרק החליטו שהם מתחתנים, ושיוני הוא הודם לא רע להם כך. נחכה ונראה... מזל טוב.

× קבוצת תפוז הידועה, שבאה אלינו כבר מדי שנה מדרום אפריקה, הגיעה אלינו שוב, חלקם ביום ג' וחלקם ביום ה'. המדריכים; רפי פרנק וקרול לופוב.

× מילן קיבל אוטו חדש - פולקסווגן דבל-קבינה לברכות. מקווים שישמור עליו. תתחדש.

× לפני שבוע חזרו כתה י"ב (עפרוני) "מכנס קליה" שהוא טיול אפנים + הכנה ראשונית לשנת שרות. הנוכחות היתה מלאה, אף אחד לא נפל מהאופנים ובמרח... והחברה מתסרים שהיה נהדר. היתה הנהגה מיוחדת של כמיטב המסורת של כפר הנשיא, כל זאת בזכות החלב המסומר - ממותק שסיפק שמעון ובזאת הציל את הכבס. ועוד במסר למעט אחד, כולם התנדבו לשבת שרות.

× לאחר תקופה של מטפלות זמניות התחילה בעה מעיין לעבוד כמטפלת של הבעורים (כברת-עפרוני) בהצלחה. החליפה אותה בפעוטון בולבול רחלי פוקס.

× אברי גליק הצטרף למרב בן-אבי להדרכתה של כיתת היוכל. כל הכבוד.

× בבחרת הקט - סל שלנו הבלתי-

מנוצחת שדב ב חה השבוע. הפעם במשחק בגד רמות נפתלי בתוצאה של 17:75.

× מזל טוב לניסים בותבוט שהתקבל לחברות.

× ביר פרלסון הושבע השבוע
לגולבי, בהשתתפות רג' יוסל
הפיקציק.

× החלמה מהירה לסנדלר שלנו
שעבר ביותח בצפת. עדיין אין
משהוא טיעסוק בתיקון נעלים.

× ותחזית קודרת לסיום; וילי
פינקוס טוען שהשנה תהיה
שנת בצורת. מדוע? כי יש את
כל הסייט, ימים רטובים
ללא גשם..

בקורה שתתבדה.

ובכל זאת, שבת שלום
ערב פאטרון מהנה

צילה.

× מזל טוב לגבט פרימוסט שעברה את
הטסט וקבלה שיון בהיגה.

× ברוך הבא לה למם מהירה לדגלט
ששב מבית החולים.

× כמחורה חד-פעמי, תמיר שפרובג
שוהה במשק מיום ג' עד יום ב'
שיבוא. ברוך שבתך בינותיבו.

מזל טוב!

ימי הולדת

8.12 איבן לויין
דני פרידלנדר

9.12 שגיא כץ

10.12 אדוה סינה
אשרי סולומון

12. ג'וני טנא
גילה מדר
אביטל נאי
איתי בן-זאב

ימי נישואין

10.12 חנה ודוד פרנקלין

11.12 דילן וג'רי גיימרק

תיקון שעות

בכתבה שלי מלפני שבוע על מירון מצדה-עין גדי מודפס: "רצצו בערך
22 ק"מ עד הכביש הראשי...". במקום: "רצצו בערך 2 1/2 ק"מ עד
הכביש הראשי...".

באותו כתבה שכחתי לצרף את השם של יואב פק לאלה ש תתפרו במרתון
הכנרת השנה - בהצלחה

ארווין.

ליל ששי 4/12 חדר - האוכל 21.30

ערב תיאטרון

* קטע מ"מלקולם הקטן ומלחמתו בסריסים"

* חשמלית ושמה תשוקה

* קטע בעברית מ- "UNDER MILKWOOD"

* שקספיר - תמונה מ"חלום ליל קיץ"

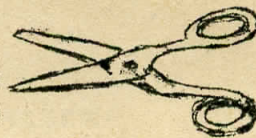
* משחקי דרמה SHAKESPEARE VERDENTSCHT

* UND VERBESSERT תרגיל פנטומימה. ועוד...ועוד....

הדלתות תסגרנה בשעה 21.30. למאחרים

הכניסה מדלת הזכוכית הצפונית.

מכירת היוכל.

כרטיס הזמנה זוגי

כניסה ל"ערב תיאטרון"

באולם ח"א כפר הנשיא

4/12 21.30. שורה... כסא...

תיקון שעות

השם של הפעוט יונתן ויסבורט כפי שהודפס אמור להיות י ה ו נ ת ן
תודה, פנינה ויסבורט

מי ששם לב להזנחת מה בנקיון החצר של הקיבוץ, הרי שזה ^{לא}כיוזמתו של
סטיב. הוא פשוט היה בשבוע תורנות בחדר-האוכל.

** מ ב ו ק ש י ם

ה ר ב ה גלילי קרטון - מסלולי
נייר טואלט. (מיועד לקישוט).
אנא, במקום לזרוק אותם לאשפה, הביאו
למרים כהן במחסן הבגדים.
ד ח ו ף ל מ ד י ! בתודה מראש.

מערכת: דליה, צילה, עדנה, אריק.
הדפיסו: אורליון, אילנה, ציונה.
עטרה: מרים.
שכפלה: רות ר. /אילנה
חברו: פט ויהודה בן-זאב

הציור אינו מביע רגשות, הציור מעורר רגשות

לאריק שלום.
(כמעט וכתבתי אריק ידידי, אבל זה היה דומה יותר מידי לבגיון, ולא כתבתי).

מאחר והחלטת, שבמקום לבוא ולדבר איתי, אתה מאמץ את מודל ההתקשרות דרך "דברי-הכפר" אענה לך באותה המטבע.
לא אתיחס במיוחד לאותה טענה לא חשובה, שבה אתה מאשים אותי, של "עבודה בעיניים" (אמרת של לא אתיחס וכבר התיחסתי) שהרי אתה לא ממש מאמין שאני מזלזל עד כדי כך בחברים, שאשים משהו שאני חושב אותו "מחוסר ערך" במועדון, לכוזל אף שלא באת ואמרת לי את אשר בלבך, אני מעדיף (אולי מתוך צאיניות אנטי-ימית) להחזיק בהרגשה שאתה דוקא כן מאמין וסומך עלי.
ובמקום להתפס לקטנות, אענה לך לעומק (והחברים ימצאו צשכרים).
אני אכתוב בעקר על השגרותים שמזיבים אותי כאמן.
ראשית אבוא ואקבע שלושה ערכים שמבחים אותי בתפיסת האומנות ובהתגלמות הפלסטית שלה, שלושה ערכים שלדעתי הם אבני היסוד של כל "אמן אמט".

(א) כל אמן כיוצר יש לו להביע משהו אישי המיוחד לו.
(ב) כל אמן כיוצר יש לו משהו מיוחד לומר לבני דורו.
(ג) כל אמן כיוצר יש לו משהו לתרום לאמנות בכללותה.
שלושת הערכים האלה הם הקריטריונים שלאומרים אצל שופט את עבודתי שלי ועבודות של אחרים.

וככל שאני מצליח לעבוד בלי לומר על אף ערך, מתוך שקולים חיצוניים, כך העבודה טובה יותר.

(אגב, את הטענות על מברשת השנים שמעבר מרסל דושאן כאשר הקבה משמעות אמנותית לאטלס בית - שמוש),
מאז ומתמיד היו אנשים שאחזו בקובציות ובבורמות מקובלות חזק יותר מהאחרים.

עד היום אני מוצא את עצמי מתפלא, כשאני רואה, שכמעט לכל אדם יש נקודה שממנה הוא מאבד את סובלנותו והופך לשמרן בוקשה וזה קורה אפילו לי.
למעשה אני משתמש, באמצעים השאולים מעולם החפצים, בתוך עבודתי משום שאני מצסה להתחמק ממנה שוקרא "ציור מביע רגשות".
הציור לדעתי אינו מביע רגשות ואינו צריך להביע רגשות; הציור הדא...
חפץ שמעורר רגשות, וככל שהרגש מתרחש יותר בצופה מבתמזנה, כך העבודה טובה יותר.

למעשה סוג העבודה שאני עושה (כלומר שלוב חומרים מהמציאות) נעשים ומתרחשים בעולם האומנות מתחלת המאה, התחיל בקולאז' ובפרוטאז' מכס ארנסט עד ראושברג האמריקאי שיצר קולאז'ים של רחוב.
אין מה לעשות הזמן הופך את הדברים ללגיטימיים. ואולי תרגיע אותך הידיעה, אריק, שגם סידאן בזמנו, זכה לכינוי גנאי, כשיצא לעולם האמנות עם תפיסת המודולציה שלו.

קבדינסקי בספרו "על הרוחני באומנות" מתאר את התקדמות האומנות כפרמידה שבעה קדימה ולמעלה, נקודה במצאים היוצרים עד לתחתית שהיא הבסיס הרחב שבו במצאים צרכני האומנות ביחד עם אומנים שמעדיפים לשכון הרחב מאשר בחוד הפרמידה.
בבסיס

המשך...

ומשום שהפדמיה מתקדמת למעלה בקצב איטי, יגיע הבסיס למקומו העכשווי של הקדקד בעוד הרבה זמן. ואז היצירות שנוצרו הופכות לנחלתם של שוכני הבסיס הרחב. זה מסביר את התופעה שכל מיני יוצרים שמתו לא מובנים, יצירותיהם שוכנות כבוד כעבור כמה עשרות שנים בסלונים של הבורגנים).

תחשוב על זה; אריק, כך זה באומנות וכך גם במדע ובספרות. גם דרכו של "זרם התודעה" לא היתה סוגה בשושנים בהתחלה, אבל זה יכול ללמד אותנו, שהרוחבי באומנות מתקדם תוך כדי יצירת קובוציות ושכירות. כמובן, ישנם אמנים שכדי לשמור על אחדות הצבור הרחביצרו את יצירותיהם כשמה שמנחה אותם הן הנורמות המקובלות ולא האמת הפנימית שלהם והפדמיה שתתקדם למעלה תשאיר אותם למטה, ללא בחירתם שלהם.

וכך כותב אורטגה אי גאטס *

בהתבססותה בזכות עצמה, נרטלת המטפורה תפקיד מוביל בחיפוש הפואטי, קודם היתה המציאות עמוסה במטפורות, על דרך הקישור, עתה המגמה היא לטק את החוץ פואטי שהוא המשען הריאלי, ולממש את המטפורה, (המציאות) ולהפוך דוקא אותה למלכת הפואטיקה.

התולדה הראשונה מבטיגת האמנות אל עצמה היא החרמת הפתוס (אמנות מבימליסטית) אמנות עמוסה לעיפה באנושיות הפכה לכבדה מהחיים עצמם. היא הפכה לעניין רציני כמעט מקודש. לעיתים-כמו אצל שופנהאואר ווגנר-לא הסתפקו בפחות מאאיפה. לבאולת המין האנושי, וכנגדה הרוח המודרנית-זוהי עובדה מוזרה באמת-היא לעולט ליצנית. ועכשו לא בותר לי אלא להודות לך אריק, על ההזדמנות שנתת לי להשמיע את הדברים.

תודה דודו.

תוספות ל"מה ישע"

בשבת שעברה יצא דייב ואדי להשתתף בשלב גמר של תחרות ברידג' ארצית המקבה את הזכות לעלות לליגה א' (מליגה ב') - והם עשו זאת! כל הכבוד!

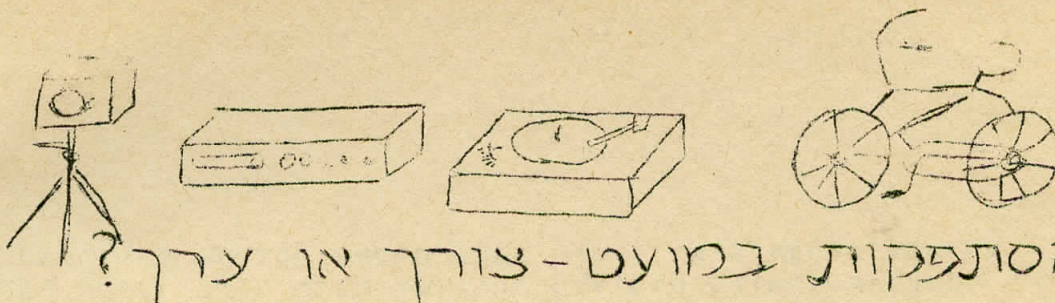
** בעפרית (חוחית) לא מוזכרים:

דניאלה - עובדת בבית עד לגיוסה בינואר.
אלישע - (מדריך) בהבונים-אנגליה
(עובד)

מקס - שהתגייס לפני שבועיים.
יובל - שכבר משרת בצה"ל כשנה..

** איחולי החלמה ושיבה

מהירה הביתה
לגברת יודייקין
ולדב קולט

הסתפקות במועט - צורך או ערך?

מה שאני עומדת לכתב ידביק לי מיד תוית של מיושנות. מתגעגעת אל העבר "חלוצה" (במרכאות כמובן) ועם זה אוכל לחיות. יתכן גם שיחשדו בי שהקנאה מדברת מגרובי. דבר שיפריע לי יותר, אבל גם את זה לא אוכל למצו. ובכן.....

ישנו שלב בהתפתחות החברה, כשכמות המותרות שהאדם משיג הופכת לאי-יכולת לחיות חיים. כך חשבונות צעירותיו כשעזבו חיים בוחים, וכך חושבים אלפי צעירים שבורחים מחברת השפע המערבית. בחברה הקיבוצית המלוכדת **מעורבת** א-הודית מטפיעה הטבות קטנה יחסית כשרק חלק מהחברה משיג אותן.

אם חבר מסור ומכובד מציע הצעה המבוססת על כל העויות שנתנו להם לעבר בעבר, הגיעה השעה לעמד ולחשוב לאן פונים מועדות. (ואולי זאת הכוונה הבלתי מוצהרת של אותו חבר?)

אציג את הנושא בצורה אחרת; לפני זמן מה בקרתי במשק ותיק מאד ועלה הנושא של חשבונות בבנק. מארחי אמר "אצלנו לכולם יש חשבון בבנק". כשהרמתי גבה ספקנית הוסיף "אם היו אצלנו חברים שאין להם, בודאי כבר היו צועקים". חברים - אני מתחילה לצעק!

ההצעה להתיר טמון הופשי בלי הגבלות בתקציב הכולל "כי כל חבר יכול לחסוך במשק כמה שבים כדי להגיע אל הפרוט הבכסף", הצעה זאת מבוססת על אשלייה אופטית. אני קובעת חד-משמעית. חבר שסומך על תקציבו בלבד לא יכול לחסוך סכום משמעותי אלא אם הוא מחליט לחיות "מתחת לקו הערובי". במשך כמה שנים. בזמן, לא ירעב ללחם, ילדיו יתחזקו, אפילו יוכל להשתמש בברכת השתייה ובמגרשי הטניס, אבל בכל התענוגות הקטנים היום יומיים הוא ומשפחתו יחיו כמו עניים.

(א) ישתה תה בלי חלב במקום קפה.

(ב) לא יסע למופעי חוץ.

(ג) לילדים (ולבכדים) יקנה רק מתנה סמלית ליום הולדת. (הרשמה תשתנה לפי כל פרט אבל הרעיון ברור). ואולי לו אם חס וחלילה יעבר דירה, הנה תתחתן, לבכד יהיה בר-מצווה, או אפילו מגבותיו וטדינגו יחזרו מהמחסן עם הפתק "בגד זה אינו ראוי לתיקון".

ב"דברי הכפר" לפני טבוע הוצגה רשימה של פריטים לא כלולים בתקן הבמצאים אצל חברי, "בהיתר" לעומת הבסיעה לחו"ל שהיא "אסורה". יקום חבר אחד ויכריז שהסטריאו הממוכלל, המצלמה בעלת העדשה הטליסקופית, רהיטי (או כפי שקורה לו פעם כל הפריטים בו זמנית), הנמצאים בחדרו נקנו על טהרת התקציב הכולל.

כורבתי לא להאשים, כי אם יש אשם הוא רובץ על כולנו (ומצפוני בתור בעלת תפקיד לשעבר בודאי לא שקט בענין).

כך מקובל במשך השנים ונרתענו מהמהומה של הקירות.

כאן המלכודת. מה בגיד לחבר החדש? מה בגיד לבן שחוזר מהצבא ומחו"ל? "נסה להביא עד כמה שיותר רכוש כי זה עיקר חייבו?"

החבר המצטרף אלינו עכשיו לא רואה את העקרונות, הוא רואה את המצב **והפער** ביניהם הגיע למימדים בלתי סבירים. אומרים שאי אפשר להחזיר את גלגל ההסטוריה, אבל אולי... בכוחות מסותפים... בכל זאת איזה רבע סיבוב? וחברים אם לא, למען הכנות בתחיל לדבר על משק שתופי!!

אננה.

כמה הערות על תקציב נסיעות לחו"ל

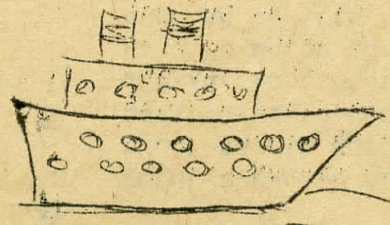
המשק מקציב 1600 לחבר כאשר יוצא לחו"ל. היות והחבר הייב לחכות 10 שבועות לפני יציאתו - יוצא שבועות העלות הריאלית של נסיעתו פחותה מ 1600 - היות והכסף נצבר מסך 10 שבועות - ויחד עם הריבית הנצברת מקבל 1600. כך שאם רוצים להפחית את התקציב ולהפוך אותו לתקציב שותף אצל החבר כמו תקציב רהוט, תייבנים לתקציב לחבר מידי שנה אותו סכום אשר יחד עם הריבית מצטברת, מגיע ל 1600 בעשר שנים. אם הריבית בחשבת כ 7% לשנה אז התקציב השנתי הינו 108 מדי שנה (ולא 160 לשנה).

זכרות מצטברת לתור

סוף שנה	1	108	שורה	יחד	עם ריבית	116	116
2	"	"	"	"	"	124	240
3	"	"	"	"	"	132	372
4	"	"	"	"	"	142	514
5	"	"	"	"	"	152	666
6	"	"	"	"	"	162	828
7	"	"	"	"	"	174	1002
8	"	"	"	"	"	186	1387
9	"	"	"	"	"	199	1599
10	"	"	"	"	"	212	

אם רוצים להפוך את התקציב לתקציב שותף, יחד פעמי לרשות לכל חבר איזה יתרה התחלתית מגיעה לו - לפי הלוח הנ"ל, דוגמה: נסע לפי תורו לפני 5 שבועות - אז חסכונו מתחיל ב. 666. לאחר מכן מוסיפים כל שנה 108 + רבית שנתי של 8% הצעה, כל חבר יכול למשוך מתקציבו לנסיעות לחו"ל לפי ראות עיניו אבל לא יותר מפעם בשלוש שנים - מעבר לאזור שלב.

קולין

בינו לבין עצמו

שוויון ונסיעות לחו"ל

בראש מאמרו מלפני שבוע על התקציב הכולל כתב ג'וני את המשפט הבא:
"אנו שואפים להנהיג את השוויון ומשום כך היינו רוצים לספק לכל חבר את כל מה
שהוא רוצה - כי זאת המידה המכסימלית של של שוויון שיכול להיות".

ברצוני לתקן את מה שנראה לי מעוות במשפט זה ולהעמיד כנגדו תפיסה אחרת של
השוויון הקיבוצי בתקווה שבדיון המחודש שבוודאי ייערך באסיפה קרובה חברים יתייחסו
לשתי העמדות ויקבעו את הטוב והלא טוב, את התקין ואת הפסול כערך בסיסי בקבוצ
זה.

הקבוצ, כישוב וכתנועה, שאף במיוחד בראשית דרכו לשוויון כערך אנושי נחוץ וחיוני
בהחלטה שחליה במגע חברתי הדוק ותוך שיתוף פעולה מירבי בעבודה, בחינוך, בתרבות
ובשאר הפעילויות שהן חלק אינטגרלי של מהות הקומונה.

אבל הבריות אינן נולדות שוות: לא בכמות האוויר הנשאפת לריאות; לא בכמות המזון
הנצרכת על ידי בני אדם שונים; לא במנת המשכיל שהיא תולדה של תורשה ולא בדברים
המעניינים אותם. לאן אחרי תקופה קצרה של נסיון להנהיג שוויון מוחלט (ימי מחסן
"א" בהם כל אחד קיבל לבנים, חולצה ומכנסיים אבל מידות אותם בגדים היו ענין
של מזל) הקבוצ הלך בדרך של שוויון בהזדמנות או סיכויים: כלומר אותם סיכויים
לקבל חינוך, קורת גג, חופשה, ואוכל ויחד עם זה שני עקרונות חשובים - כל חבר
וחברה שווים במעמד, וכל עבודה שווה בערכה בעיני הקהילה הקיבוצית.

היה עוד רעיון בסיסי שהפך לסיסמה שניסו להגשימה הלכה למעשה: מכל אחד לפי יכולתו,
לכל אחד לפי צרכיו - אחרים הקומוניסטים של אחרית הימים שמעולם לא התגשם בארצות
הקומוניסטיות.

נשאלת השאלה: האם "לפי צרכיו" זהה עם "כל מה שהוא (החבר) רוצה", כהגדרת
ג'וני? קשה לי קבל עוד אחת מהנחותיו של ג'וני והיא ש"אם מנענו מחבר להוציא את
כספו על מטרות לפי בחירתו" גם פגענו בשוויון האישי שלו" אין בין חופש פעולה
לבין שוויון ולא כלום: יתכן מצב שבו בני אדם הם חופשיים לגמרי לפעול ואינם
שווים לא ברכוש, לא במעמד ולא בהזדמנות. באסיפה, חברים אמרו בצדק שאין חברה
מתוקנת בלי איסורים ומגבלות. החברה הדמוקרטית ביותר מחקימת הודות לחוקים
"עשה ואל תעשה" שלה.

הצעתו של ג'וני מתעלמת מבעיות אי-שוויון שבאמת קיימות ושיש לטפל בהן. אדרבא,
אם הצעתו תתקבל נהיה במצב של טייתורים על קיר רעוע. יתכן שיש להתייחס לכל הנושא של
נסיעות לחוץ לארץ ולנסות ולמצוא פתרון קבוצי לתכופות נסיעות אלו. בעצם אפשר
לחשב על פתרון שונים שלא יחייבו משוגעי חו"ל לעסק בחסכון בלתי נחוץ - כי לא
די לרשם שטיסה ללונדון עולה 3275 שקל כיום אלא צריכים להוסיף לחשבון ארבעה
עשר ימי אש"ל שעלולים להסתכם בעוד כ-4000 שקל. אפשר לארגן טיולים מטעם הקבוצ
למקומות הקרובים כמו שמארגנים טיולים לנגב לסיני (ומי יודע גם למצרים). אפשר
לתכנן נסיעות לחו"ל כל 4 שנים לתקופה של שבועיים בצרטר. כך נוהגים הרבה תיירים
שמבקרים בארצות שונות ומבחינת סדרים במקום העבודה אין ספק שזה הגיוני ונוח יותר.

(המשך בינינו לכין עצמנו)

הבעיה שלא פתרנו ונצטרך להתחטס אליה מוקדם מאשר מאוחר מדי היא הבעיה של טובת הנאה שלפעמים מלווה תפקיד רשמי בועדה, במפעל, בתנועה ובאיזור (הוצאות קיום, רכב שעומד לרשות בעל התפקיד וש אפשר להתגבר על בעיה הקילומטרד; נסיעות לחו"ל בתפקיד וכו').

כאן, אם אודני קולטות נכון את מה שאומרים ליד שולחנות חדר האוכל, נמצא הנושא החורה לרבים וקשה להתרשם שזו סתם קנאה.

וביחס לשאר סל הקניות: של ג'וני: מצלמה בינונית, סטריו וכו' קשה למצוא חבר במשק שאין לו. בינתיים לא כל אחד מוציא 100 שקל לשבוע במרכולית או מצטרף לחסידי ה"אסט".

פכים קטנים

* נאמר לי שד"ר הנרי תבור (טבי, בימים ההם בתנועת הבונים) נפנה בין ארבעה אנשי מדע שקיבלו פרס מחברת קרופס הגרמנית על תרומותיהם לבעית חסכון האנרגיה. חברת קרופס, דווקא, שגורלה ומעשיה בשנות השלושים והארבעים היו כרוכות בתוכניות היטלר והנאצים. היאה לישראל טוב לקבל גם מתומכי הרוצחים או מקובלת על כולם האמרה העממית: "לכסף אין ריח"?

* אבוקדו יש בבית ובדרוז אבל אין חלוקה. זה לא מונע מחברים שידם משגת אבוקדו מלהוסיף בחדר אוכל עם הפרי הפרטי שלהם. זה לא יפה וגם לא חברתי. לפחות הצניעות מחייבת שאם השגת אבוקדו שתאכל אותו לתיאבון בביתך.....

* לא היה אסון אם האלקטרונים היו שובתים (כמו כל האקדמאים) ומסרבים להפעיל את הטלוגרזה. יש תוכניות ברדיו שההאזנה להן מעשירה. לפני שבוע האזנתי, במקרה אני מודה, ל"קתדרה" והנושא היה "יהדות המזרח והשואה". לגבי ידי התמקדו דברי המרצה במשפט אחד: "הם אומרים", הוא ספר "שיום השואה הוא החג שלכם, המימונה היא החג שלנו!!"

* בענין קניית ויולה דה גמבה שהובא לאסיפה אמרו: כוון שתרם למוסיקה ובנדאי עוד יתרם ההוצאה מוצדקת, ואני תוהה, אם חבר פשוט שנפשו יוצאת על ויולה דה גמבה ושלא מסוגל לתרם היה מבקש דבר כזה הלינו משיבים את פניו ריקם?! הרי בין המוסכמות: מכל אחד לפי יכולתו לכל עוד אחד לפי צרכיו!!

אריק

אורי אדלשטין, היה תלמיד מצטיין בטכניון. כל הכבוד!! סכום הפרס נתרם על ידו לספרייה.

ביקורי בוקר

הפעם אכתוב על סיוט-מתסכל-יומיומי-אמיתי-המשותף לי ולאמהות אחרות להן יש ילדים בגיל-הרך.
מדובר באחד מאותם מעשים עליהם מצווה כל "אמא טובה", (ומי לא רוצה להיחשב כזו?)
הכוונה לביקור הבוקר.
למי שלא מעודכן - זהו פסק זמן של כ-10 - 15 דקות בהן ההורה מבקר את ילדיו במקומותיהם השונים, רואה מה מתחולל עם עולליו במשך היום וחולק להם מנת אהבה....
...אני בכנסת לפעוטון; האוירה הפסטורלית; הילדים משחקים או יוצרים... כולם מאושרים.
פוסעת פנימה בדחילו ורחימו. בליבי תהיה מהולה בחשט מפני הבאות...
מנסה לדחות את הרגע... אבל הבסיכה מגלה אותי...
מן הרגע הראשון שאני מרימה את הגוזלה הקטנה בזרועותי; אני מתחילה לחשב ולתחבל תחבולות - איך לצאת מזה בלי שהמתוקה תיפצח בצרחות.
הצרה היא שאת תרגיל ההסחה הבטוח והבדוק מן הבית, (לתת לבודביק משהו לאכול ביד) - אסור לבצע בפעוטון. כל יתר פעילי ההסחה, (קחי...ספר... הי-נה מגדל...וכו') נבעטים בעלבון הצידה.
לעיתים נדירות קורה שאני "מצליחה" והקטנה חוזרת לעיסוקיה...
אני פולטת ביי ביי חטוף וחריש וחומקת החוצה. במקרים אלה זוקף האגו המפורסם את ראשי בגאווה - על היותי אמא מוצלחת בשמל ילדתי היציבה בפפשה...
אך לרוב בשארת הפעוטה בסוף הביקור מתוסכלת ומעורערת בפפשה: זועמת, מאוכזבת, פגועה וצווחת.
האגו העלוב מקפל את הזנב... אני יוצאת בהרגשת אי בעימות מלווה בכמה מלמולי התבצלות למטפלת - שצריכה לטפל בילדה ההיסטרית ולשקם את האוירה שהתבצצה ביבתיים כבועת סבון.
בקיזור - מצב מערער ומתיש, גם לאמא גם לפעוטה וגם למטפלת...
תמיד מפליא אותי מחדש שהמטפלות ממשיכות לעודד ביקורי בוקר אלה...
ש ל ו מ י ת.

ה ו ד ע ה מ . התרבות

החלה מכירת כרטיסי מינוי לסדרה חדשה חד-שבית לעונה 1981-82 בתיאטרון "שניר" בקרית-שמונה בין ההצגות המתוכננות:
- בית מלאכה - הבימה. - אברכיטט מפוקפק - הבימה.
- נשי וינדזור העליזות - הקאמרי. - פילומנה - הבימה.
מחיר המינוי יחיד - 175 שקל. מחיר המינוי לתלמיד, ל חייל וסטודנט - 160 שקל. המעוביינים במינוי ו/או בקבלת פרטים נוספים, אנא, פנו אלי בהקדם.
ת ו ד ה, שושנה ק.

תשובה לשלומית בעג'ן ביקורי הבקר אנצקודת ראותי את הנושא

במקום שממנו באתי, (מושב ואח"כ עיר), בנהגים ההורים לארוז את הפיצקלה על הבוקר, להפקיד אותו למשמרת עד שעה בקובה בצהריים או קצת יותר מאוחר ואז לאסוף את הפקדון בתוספת דו"ח מפורט פחות או מפורט יותר על: "איך היה היום?" היות ובדרך כלל ניתן הדו"ח בעל פה בשמיים ממנו - מדרך הטבע - מאורעות או פרטים מסויימים, פעם מצד בנות ופעם מצד מקבל הדו"ח. מה שבטוח שאף אחד מהצדדים לא ישבח במדויק כמה פעמים במשך היום עשה הפוצי "פיפי" או "קקי" רחמנא ליצלן.

בזה פחות או יותר מתחיל ובגמר שלוש ילד - הורה - (גבון, פעוטון, בית-ילדים - מחק את המידת).

או כן, עיקר שכתתי: מדי פעם גם מגיעים פתקי התרמה צמודים היטב לדש בגד הילד לבל יאבדו חלילה, כך שהקשר המשולש נשמר היטב, אפילו בהתכתבות, האפשרות להיות שותף למה שקורה לילד במשך היום בפעוטון היא לדעתי מתנה, וכדרכו של מתנת היא מהנה הן את בנותיה והן את מקבלה. (ואבוי אם זה לא כן).

אני קוראת לה "המצאה קיבוצית", ואפילו מוצלחת, רק חבל שהיא מתמקדת רק באחד מבני הזוג, מדרך כלל האם. אישית הייתי רוצה לראות גם את האבות בביקורים אלה. ולמה לא? אחרי הכל הם שותפים מלאים ב"יצירה".

ולמה זה טוב? מכיון שתוך כדי ביקור אף פעם אי אפשר לדעת על איזה רגע בחיי הילד נופלים ומתוך גסיון אני יכולה לאמר שיש רגעים משגעים במשך היום ואולי אפילו יותר מזה. ואין דומה השתתפות בלתי אמצעית זו לשמיעת סיפור בסוף היום ע"י המטפלת. פרט לזאת טוב לראות כיצד מתמודד הילד בפעוטון במשך היום עם בעיות שונות: חברתיות, עם ילדים אחרים, ועם מה שבקרא "חוקי הפעוטון", והקטנטנים הללו יודעים יפה מאד להבחין בין "יותר - אסור" בבית, לבין זה הנהוג בפעוטון. הרבה יותר מההורים, אני מוכרחה לציין. כל זה טוב ויפה כל זמן שבאים לבקר את הילד בפעוטון, ו.א. לא מוציאים אותו לטיול פרטי, כי אז לא רק שמבתיקים אותו מבית-הילדים וכל מה שמשתמע מכך, אלא, שזה אותו ילד של אחרי-הצהריים. (שוב הוא במצא עם ההורה לבד ואת מגרש המשחקים הזה הוא מכיר היטב), ובמצאתם מפסידים אפשרות לראות אותו בצורה קצת שונה.

ב. מקבלים גם כן (הכוונה להורים), את "חוקי" הפעוטון וכל הפתרונות הנהוגים בבית, (מוצץ, אוכל וכו'), מתבטלים בטריטוריה זו.

ועוד דבר: אין מה לדאוג בקשר לבכי העזיבה של הנסיכים/ות הקטנים. מכיון שזהו רק אחד מתוך סדרה לא קצרה של בכיות המבוצעות במשך היום, ומסתיימות הרבה יותר מהר ממה שחושבים.

ולסיום: התכוונתי לגשת לנושא בצורה הומוריסטית וקלילה. הסתבר לי תוך כדי כתיבה שזה קצת יותר רציני. אז אם אצל מישהו התקבל הרושם שאני או הנושא באמת רציניים, הוא צודק.

שושנה ק.

יא... לה... לאן דזים?

כשראיתי את כותרת המאמר בעלון לפני שבוע, וגם את שם הכותבת, השאלה הראשונה שצצה במוחי היתה: "לאן דזים"? ואז כמובן גם: "מי דז?"

בחי, חוסר טעם כזה, להציע פעילות יסודית ארוכה טווח בעיירה השכנה, ובאותו זמן להחזיק בכרטיס לחו"ל - לשנתיים! טוב נעזוב את זה! וניגש לעצם העניין.

בעיית הניכור והפער השוררים בינינו לבין תושבי חצור הם לדעתי בלתי ניתנים לגישור. לצמצום, אולי כן, אך לגישור, בודאי שלא. למסקנה זו הגעתי אחרי יותר משנה של פעילות בשטח.

היום אני בדיעה נחושה ש"הם" לא מעוניינים בכך, ובודאי שגם אנחנו לא. כל נסיון שנעשה בעבר או נעשה בעתיד, בשטח זה, נדון למשלון, או לפחות להרגשת סיפוק שטחית ומדומה. הבעיה, כידוע לכולנו, היא לא של כפר הנשיא וחצור, אלא של כלל המדינה, וחכמים יותר גדולים מהילרי (או ממני) נאבקים עם הבעיה - ולא יכולים לה. היותי לפני כחודש ברב-שיח בירושלים בנושא זה, וקמו הרבה מנציגינו, ולעומתם נציגי העיירות (כולל ממציא כרוז השיטנה מקרית שמונה), והתהום רק נתגלתה בעוצמתה האמיתית. אבל בואו נהיה כנים עם עצמנו - האם אנחנו מוכנים לוותר על הייחודיות שלנו או על הערכים החברתיים שלנו, כדי לפתור את בעיית הפערים של המדינה? כי רק בצורה כזו, של חשיפה טוטאלית, יש סיכוי. אני על כל פנים לא מאמין בסיכוי מעין זה.

לכו הילרי, אני מציע לך לחשוב קצת יותר על הבעיה, לעומקה, ולא לפשט אותה יתר על המידה.

ובסיום, מי שרוצה לעשות (או אם מותר להשתמש במילת הגנאי "להתנדב"), טוב שיעשה זאת בשקט ובצנעה ולא לאור זרקורים. ואם כבר מתנדבים, מוטב לעשות את המלאכה, ואז להכריז: "אחרי!"

אדי.

נדליק נר לזכרה של:

גבי פוטש ז"ל - י"ב בכסלו

ד"ר ח' לשיבת מזכירות 26.11.81

נוכחים: ברוך, יעל ש, מופתי, הרי, מוסי, אסתי, אירית, ראובן

1. ויולה דה גמבה

דוד לוי הביא עירעור על החלטת המזכירות לרכוש כלי זה בתוך מסגרת השקעות צרכניות תש"מ בטענה שאין למזכירות זכות לעשות כך. המזכירות קיבלה את העירעור. אי לכך ממליצה לאספה לאשר רכישת ויולה דה גמבה.

2. תקציבי קיום (בהשתתפות רימונד ג)

התקיים דיון מפורט בנושא זה. הוחלט להקים תת ועדה שחבריה הם: ברוך, מופתי ורימונד ג., לעבור על מרכיבי התקציב ולהביא הצעה לדיון נוסף במזכירות.

PARADE PAGE

4th December 1981

- ## After finding a number of chickens running around on one leg, our poultrymen set a trap; the culprit turned out to be a field-marten, quite a rare animal for these parts. Being rare, the marten is also protected by the wildlife laws, and cannot be killed. Narrowly escaping the death sentence, he was subjected to a fate possibly worse than death - being exhibited to the kindergarten children - before being released in the orchards. We hope he will find life so interesting there that he will not be tempted to make the long trek back to the chickenhouses.
- ## A new group of youngsters has arrived for a six week stay - students from South Africa. If you'd like to adopt one, the address is Carol Lopow or Raffi Frank.
- ## Ploughing is finished in the Hula cotton fields, and it is now a race against time to get everything else done before the rainy season really gets under way.
- ## Last week our 18 year olds came back from their cycle trip down by the Dead Sea. They are pleased to report that nobody fell off, and everyone came home in one piece. What is more, thanks to Shimon who provided them with condensed milk, they even managed to brew up a cup of tea when they felt like it and as everyone knows, there is nothing like a cup of tea!
- ## If you've missed a few familiar faces lately, Michal Levy is in Jerusalem, Anat Arnold is working in the Progressive Jewish Youth Movement in Haifa; Asnat, Ariella, Oren, Mordy & Nadav are working hard in a new kibbutz run by 20 youngsters, Dorit and Rakefet are helping out at slightly older kibbutzim, and Eran is working at home till his army call-up.
- ## You won't believe this - our Junior Basketball Team had another resounding victory, over Ramot Naftali 73:13 - I'm surprised any team is brave enough to take them on at all!
- ## S C O O P ! ! ! Johnnie Hermetz and Ronit Nymark have decided to get married, and set the wedding day for sometime in June.
M A Z A L T O V ! ! !

- ## A new group of youngsters has arrived for a six week stay - students from South Africa. If you'd like to adopt one, the address is Carol Lopow or Raffi Frank.
- ## Ploughing is finished in the Hula cotton fields, and it is now a race against time to get everything else done before the rainy season really gets under way.
- ## Last week our 18 year olds came back from their cycle trip down by the Dead Sea. They are pleased to report that nobody fell off, and everyone came home in one piece. What is more, thanks to Shimon who provided them with condensed milk, they even managed to brew up a cup of tea when they felt like it and as everyone knows, there is nothing like a cup of tea!
- ## If you've missed a few familiar faces lately, Michal Levy is in Jerusalem, Anat Arnold is working in the Progressive Jewish Youth Movement in Haifa; Asnat, Ariella, Oren, Mordy & Nadav are working hard in a new kibbutz run by 20 youngsters, Dorit and Rakefet are helping out at slightly older kibbutzim, and Eran is working at home till his army call-up.
- ## You won't believe this - our Junior Basketball Team had another resounding victory, over Ramot Naftali 73:13 - I'm surprised any team is brave enough to take them on at all!
- ## S C O O P ! ! ! Johnnie Hermetz and Ronit Nymark have decided to get married, and set the wedding day for sometime in June.
M A Z A L T O V ! ! !
- ## Congratulations to Jeanette Primost who passed her driving test this week. Also to Nissim, who became a chaver of Kfar Hanassi.
- ## Get well wishes to: Douglas, back from Tsfat Hospital, and to Hanna Yodaiken, Dov Collett, and Alan Easton, all still in hospital; if I've left anyone out, it is quite accidental, and I hope you get better very quickly too.

~~~~~

M A Z A L T O V ! ! !

M A Z A L T O V ! ! !

8.12 Ivan Levine
Danny Friedlander

10.12 Chana & David Franklin

9.12 Sagi Katz

11.12 Diane & Gerry Nymark

10.12 Advah Cinna
Imri Solomon

12.12 Johnnie Tenne
Gila Mader
Avital Ney
Itai Ben-Zeev

- ## Uri Edelstein has won the Outstanding Student's Award from the Technion, a great honour, and deserves our congratulations. He has decided to donate the prize money to the library.
- ## Asher the cobbler has also unfortunately had to have an operation - also in Tzfat. We send him our best wishes and hope to see him back here soon, in good health.
- ## Nir Pearlson was sworn into the Golani Brigade this week at an impressive ceremony, attended by his mother Reggie with a large picnic basket!
- ## And to finish, a gloomy forecast.....Willy Pinkus predicts a year of drought. On what does he base his predictions? He says we've had all the signs....wet days, but no real rain. Let's hope he's proved wrong.

Shabbat Shalom,

Tzilla.

#####

Notices:

We desperately need the innertubes of toilet rolls. When you have finished a roll, please give the cardboard inner to Miriam Cohen in the machsan, who is collecting them for a handicrafts project.

WHERE THE ACTION IS.....

Tonight's the night for amateur dramatics, conducted by Ruth Ney. She says so many people want to take part, she hopes there will be enough left over to sit in the audience and clap loudly.....

#####

Y I Z K O R

12 Kislev

Mrs Tamah Potash